

Den Hollantschen Icarvs

Hazard, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Ghetuyghenissen der Oudt-vaderen, ende Catholijcke Leeraren, de welke
Peenius voorstelt om te thoonen dat de Heylighen niet al-om
teghenwoordigh zijn.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71360](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71360)

Ghetuyghenissen der Oudt-vaderen,
ende Catholijcke Leeraren, de welc-
ke Peenius voorstelt om te thoonen
dat de Heylighen niet al-om te-
ghenwoordigh zijn.

Hier moet noodtsakelijck Peenius wederom gaen
vechten teghen sijn-selven, want noyt Catho-
lijck Schrijver en heeft gheleert, dat de Heylighen
al-om-teghenwoordigh zijn : tghene hy hier moet be-
wisen, is, dat men den Heylighen niet en kan, oft
magh aenroepen, om dat-se niet al om-teghenwoor-
digh en zijn : al wat hy hier buytenpraet, is verre
buytenpropoest. Laet ons hem nochrans hooten,
alleen om te sien, oft hy gheene mis-slaghen sal
doen.

Peenius pag. 114. Chrysostomus Hom. 29. in Matt.
seght : *Wt vele plaatzen der Schrift can bewesen vworden,*
dat de sielen der rechtveerdige menschen, nae de doodt, hier
niet dvalen. Ende een weynigh te voren : De siele
uyt het lichaem ghescheyden zynde, en can in dese vvereldt
niet dvalen.

Antw. Dit stemmen wy toe : maeckt nu eens
hier uyt dese slot-reden : Ergo men magh de Heylighen
niet aenroepen, om dat-se op dese vvereldt niet en dvalen.

Peenius ibid. Augustinus Lib de cura pro mort.
seght dat sijne moeder alle nachten by hem teghenvoor-
digh soude zyn, indien de Heylighen, oock nae de doodt by
onse dinghen vvaren.

Antw. Maer Augustinus voeght'er by : Een-jeder
h 3 neme

neme aen 't ghene ick segghe sal. soo hy vvil, hier mede sijn
vonnisse hier over opschorffende, ende 'tselue laten-
de aen andere: Want oock Cap. 15. gheeft hy ghe-
noeghe te kennen, dat de Martelaren op sekere tij-
den by ons zijn, wanner sy mirakelen doen. Doch
ghenomen de Heylighen en waren noyt by ons, hier
uyt en volght even wel niet, dat-men-se niet aen-
roepen en magh, oft dat sy ons niet en hooren.

Peenius ibid. Thomas p. 1. q. 108. art. 8. De Heylige men-
schen, seght hy, oock nae dit leven, zijn van de selfde na-
ture met ons, waerom sy nae de ghemeyne Wet, niet en zijn
by de dinghen der levende. Nochtans uyt eenighe besondere
dispensatie; voordt dat sommighen Heylighen altemer toe-
ghestaelen, nae 't ghetuygenisse Augustini.

Antw. Wy houden't hier in, met den H. Thomas,
ende met den H. Augustinus. Maeckt nu hier uyt uw
besluyt teghen ons.

Peenius ibid. Thomas bewijst oock p. 1. q. 52. art. 2.
dat een Enghel niet en is over al, nocte in alle plaeisen,
maer in eene plaeise alleen, 'tselue oordeel ly oock van
de gheluck-salige Heylighen.

Antw. Dit zijn dinghen, daer noyt jemant van
ons aen ghetwijffelt en heeft: en daerom dese ghe-
tuyghenis, ende die vande Jesuyten van Rheeems, en
die van Bellarminus, die ghy hier nae stelt, en zijn niet
anders als ydele slaghen in de locht, want ghy moet
uyt de Oudt-vaders, ende Paepiche Leeraers bewij-
sen, dat-men daerom de Heylighen niet en mach
aenroepen om dat-se niet al om teghenwoerdigh en
zij, twelck ghy tot noch toe niet ghedaen hebt.